

GAZETA

BANYOLINA

Periódic quinzenal independent

Redacció i Administració
Carrer de Sant Martíria n.º 3

Suscripció A Banyoles 1'25 pfs. semestre
A fora 1'50 " "

Nadal i la família

Diu una dita popular: «Per Pasqua i per Nadal cada ovella a son corral.» Aquestes dites populars, no nascudes en èpoques d'apassionaments, solen encloure molta saviduria pràctica, i per aixó algú vá poder dir amb veritat que la veu del poble és la veu de Déu.

La família necessita, avui més que mai, certs dies de concentració, d'actuació pròpia i de glorificació, i la dita popular lligant aquesta necessitat de la vida social amb la vida rel·ligiosa, senyala aquests dos dies, millor, aquestes dues temporades per a concentrar, glorificar i donar lloc a actuar la vida de família.

Dels enemics de la família en la vida moderna se'n podria fer un llibre interessantíssim, ont sortirien moltes coses no escrites encara.

Enemics de la família són moltes formes de treball que treuen de nits la gent de casa, i moltes vegades la mateixa dona de la casa, centre, halé i caliu de la vida de família.

Enemics de la família aquets centres d'entreteniment per a homes sols, vull dir cafés i tavernes, ont els pares de família maten les hores úniques que 'ls queden després de les de treball.

Poc amics de la família els col·legis d'internat, que un savi canonge conegut nostre anomenava: «L' hospici dels rics.»

Enemics de la família aquestes societats d'esbarjo, polítiques, de beneficència qu'

ara criden l' home per un cantó, ara la dona per l' altre; com si es proposessin afluir i desfer el nus del matrimoni.

Enemic de la família el sufragi universal, que posa el vot del fill contra el vot del pare i dona al primer els mateixos drets polítics qu' al segón.

I és tal l' ambient social contra la família, que fins les obres piadoses sembla que exigeixin la seva disgregació.

Gran amic de les famílies la Iglesia, que les busca senceres i les xopluga reunides sota ses santes voltes.

Ja veieu, doncs, si fan falta alguns dies a l' any per estrényes el nus familiar.

Benvingut sia Nadal.

El marit i la muller plegarán sa feina un parell de dies, i llástima que no siguin més, i els fills grans s' arplegarán també descansant al redós de sos pares.

Els petitets ja no anirán a la escola, i algú qu' estigui al col·legi de la ciutat tornarà a al·legrar i al·legrar-se a la llar paterna.

Els pobrets avis que sense els néts anaven acurrucats i tremolant buscant el solei, sentirán dintre nova calor i farán una revifalla.

Les vetlles són llargues, per la misericordia de Déu.

La llar de foc espurnejant llença llengües enlaire que totes criden: «Veniu, veniu.»

Allá els bancs dels homes, allá les cadires baixes de la mestressa i de ses filles.

Randes de cançons alegroies omplen l' escó, aixó sí, més ben cantades qu' abans, perquè ens les ha ensenyades l' Orfeó Catalá de Barcelona.

L'acompanyament el fa la quitxalla a bastonades damunt el tió de nas roent, pacient i generós que mai se queixa i sempre dóna.

Allá hi són tots, tots; fins els difunts són a la memoria i a les converses.

Ja feia dies que no s'havia resat el Sant Rosari, així tots plegats; ¡sí la canalla volguessin callar una estona; ¡Ep! ¡i no val a riure el jovent! ¡Ep, avia, no val a plorar!

El vinticinc de desembre,
fum, fum, fum,
ha nascut el Fill de Déu
entre la neu, entre la neu.
Li farém una arribada
amb molt grossa foguerada,
fum, fum, fum.

Santa María, Mare de Déu, pregau a Déu per nosaltres pecadors...

Are té calor la familia.

Avui veiem qu'encara hi ha familia.

Pau a les families de bona voluntat.

JAUME RAVENTÓS.

De Nadal

(Inspirat en una composició de F. Guerrero.)

I

Oh ànima del desembre, perfum de Nadal,
el meu sprít sent are ta dolça tebió,
dintre mon cor floreixes com una flô iver-

[nal
meitat flor d'alegria, meitat flor d'ilusió.
Benaurat el qui té are les mans com els pe-

[tits
qui son amb l'oli ungídes de la Tradició
i posen, ¡oh innocencia! amb bells somnis

[florits
cada any les sabatetes i 'l plat en el balcó.
Si jamai ells sentissin una punyent ferida,
ni jamai sapiguessin qu' al mon tot es

[ficcio
serien innocents tota la seva vida
i sols somniarien amb Betlëms de cartró;
més quan prenguin el ceptre de l'home, la

[rahó,
irá desvенеixent-se l'infantil il-lusió.

(Inspirat en Jesús Balmori)

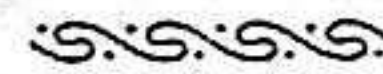
II

Quan jo era petit, petit,
—d'aixó fá no sé quants anys—
quant la mare m'adormía,

m'adormía tot cantant;
quant jo n'era bó, mol bó,
—amb una infantil bondad—
i somniava rondalles
de princeses i galans,
i amb els pesebres de molsa
i amb els betlëms de Nadal,
amb ofrenes de fromatges
i amb ofrenes d'anyells blancs,
amb els cants i les corrandes
de pastors i rabadans,
i amb aquella estrella blanca
que menava a n'el portal
i amb visions de cavalgates
de comilives reals;
quan jo era petit, petit
—¡oh l'amor vivificant
dels Nadals de ma infantesa!—
llavors era jo ignorant
que la vida —com Herodes—
amb sa crua realitat
fós el monstre infanticida
dels meus somnis de Nadal!

AIMAR DE ROCANJÉ.

S'ha de fumar

Tots els dies s'aprén alguna cosa, i freqüenment l'ensenyança d'un dia, tira per terra la del dia avans.

Aixís, doncs, després de lo molt que s'ha parlat i escrit contra l'us del tabac, ara li ha sortit a n'aquest una propagandista convençuda i entussiasta en una profesora anglesa, Miss Arabeya Spéncer, la qui afirma que 'l tabac influeix poderosament en e caràcter fins el punt de que 'ls homes no fumadors són per lo general impacients i violents.

Miss Arabeya Spéncer, ha exposat sa teoria favorable al us del tabac en una serie de conferencies per a senyoretetes; en la primera sostingué la següent tassis:

«Senyoretetes. No us caseu pas mai amb un home que no fumi.»

Aquesta conferencia va provocar apassionats comentaris en tots els clubs britànics i suscitá contra la seva autora els anatemes de la Societat contra l'us del tabac.

N'obstant, Miss Arabeya Spéncer prossegueix la seva campanya, proposant-se demostrar que tot individuü violent i d'humor desagradable, se converteix en l'home

més pacífic i suau del món si després de menjar digereix amb beatitud contemplat el fum blavós d'un cigarro puro o d'un cigarret posat entre 'ls seus llavis.

LES ORIENTACIONS DE "LA CREU"

En vá s' esforça «La Creu» al volguer invocar orientacions per a defençar l' actitut de sos amics en les passades eleccions de regidors quins treballaren en prò de la candidatura de les esquerres, qual actitut sab bé 'l col·lega qu' ha sigut molt durament sensurada per la immensa majoria dels elements catòlics.

Per a defençar tal actitut, que també reprobem nosaltres, ens diu «La Creu»: «enfadada vé *Gazeta Banyolina* contra «La Creu» i contra 'ls catòlics de Banyoles per son comportament en les darreres eleccions.»

Poc a poc, senyora «Creu». No confonguem les coses. A qui sensurém nosaltres es a alguns catòlics dicidents, que en les passades eleccions de regidors han treballat i cooperat en prò de la candidatura de les esquerres, separant-se de la gran majoria dels altres, o sigui als catòlics qu' han seguit les inspiracions de «La Creu» i qual conducta tan s' empenya ella en defençar i a quins anomena verdaderes dretes.

Suposa «La Creu» que nosaltres atribuim la victòria de les esquerres solzament a la actitut de tals elements.

Nosaltres no hem averiguat ni hem d'averiguar si tal actitut, per si sola, hauria sigut suficient per a ocasionar la derrota de les dretes, però lo que sí afirmem és que li ha contribuït extraordinariament, qu' ha sigut la principal causa i que no fora res d' estrany que, sens tal actitut les dretes haguessin optingut la victòria.

Per a demostrar «La Creu» que la actitut de sos amics no podia ésser suficient per a produir la derrota de les dretes diu qu' en les eleccions anteriors, o sigui les de 1913, tampoc pogueren les dretes guanyar les majories «malgrat la cooperació de tots».

Olvida tal vegada «La Creu» qu' en aquelles eleccions els candidats derrotats ho foren per poquíssims vots de diferencia i que, en cambi, un dels que trionfaren de la propiacandidatura de dretes sobrepujá a algunsde la candidatura esquerrana.

Olvida igualment «La Creu», o sembla olvidar-se'n, qu' allavors hi hagué també alguns elements de dreta (molt menos, no obstant, qu' en les eleccions passades) que seguiren la actitut suicida qu' are han tingut els seus amics; solzament que tal actitut allavors vá ésser sensurada pel col·lega i are, a pesar d' ésser idéntiques les circumstancies i revestir la tal actitut tota classe d' agravants, ha merescut la defensa de «La Creu» després d' haver-hi també cooperat.

Un dels motius qu' ha determinat la actitut dels catòlics de «La Creu» es, segons ella, «la casi inutilitat de la mateixa lluita que, anant bé, no podia donar altre resultat que un regidor més, que no havia pas de donar per aixó majoria a les dretes a n'el municipi.» Nosaltres crevem que 'l guanyar té molta importancia sempre, perquè, en primer lloc, enforteix i anima als elements qu' obtenen la victòria, i després, l' optenció d' un regidor més, que sempre vá junt amb la pèrdua d' un regidor per la part contraria, fan dos de diferencia, lo qual cambia molt la proporcionalitat dintre 'l municipi.

Paria després «La Creu» de que la lluita, al semblar de molts catòlics, no estava francament determinada entre dretes i esquerres. ¿Podria dir-nos «La Creu» i 'ls catòlics que n' han seguida quina diferencia li havia entre les passades eleccions municipals i les de 1913, i per quin motiu allavors merescué la seva protecció la candidatura de les dretes i en les passades no?

¿Podria dir-nos també per quin motiu allavors, desde forse antes de les eleccions, feia campanya en el sentit de que les dretes lluitessin i treballessin i en les passades ha guardat el més absolut mutisme? ¿Es que «La Creu» ja sabia per intuició o revelació que la candidatura que 's confeccionaria no seria purament de la dreta i per aixó vá creure convenient cooperar preventinament, quan menys amb el silenci, a la actitut suicida que després han tingut ella i sos amics? ¿Podria dir-nos també «La Creu» quin reparo pot trovar a la candidatura de dretes que 's permeti cal·lificar-la de poc catòlica i dir que 'ls catòlics «no han sapigut veurer gran diferencia entre uns i altres» i coses per l' estil, que son verdaderes injurios, injurios qu' ella reparteix, invocant sempre la Santa Religió, a tort i a dret amb la major frescura del món? I finalment ¿podria dir-nos també,

quina norma, orientació o criteri la guia que li permeti seguir actituds tan oposades com son manifestar-se avegades amb rigorisme extraordinari, prenyat d'amenaces i cástics del cel, contra 'ls qui no compleixen tals o quals debers socials, després en altres ocasions, complir-los ella negativament i arribar a defençar la mateixa actitud suicida dels amics que la segueixen?

No sabem a que pot referir-se «La Creu» al dir que hi ha elements de la dreta qu' a n' el municipi han llençat en més d' una ocasió notes de de sabor anti-clerical. Però, en el cas de que amics de «La Creu» haguéssin tingut algun temor sobre aixó, lo propi, lo naturalíssim era plantejar aquesta qüestió en les reunions que 's tingueren antes de les eleccions, i de segur qu' aixís s' haurien desvanescut els duptes o equivocacions qu' hi pogués aver-hi.

Peró res d' aixó feren els tals catòlics qu' are surten per conducte de son orgue «La Creu» amb aquestes coses que 'ls serveixen per a defençar sa actitud indefensa-ble.

Més encar; fins en el cas de qu' aixó hagués sigut cert, no justificaria poc ni molt l' actitud de «La Creu» i sos seguidors, perquè en tal cas lo que calia fer era treballar per a qu' elements aixís no entressin en la candidatura que s' havia de confeccionar. D' aquesta manera haurien els de «La Creu» treballat per a evitar l' anti-clericalisme d' una manera positiva, molt diferent de lo que ho han fet ajudant a la candidatura esquerrana.

Com deiam, no crevem ni podem creuer que cap dels elements de dreta del Ajuntament hagi donat cap nota de sabor anti-clerical. Lo que sí sabem es que 'l regidor amic de «La Creu», que segurament estarà identificat amb son esprit, papalloya molt amb els de les esquerres, vota molt sovint amb ells, separant-se dels altres de la dreta, es pels de la esquerra molt agassegat i li tenen un afecte especial. Lo que sabem sí, es que 'l tal regidor, al cap de poc temps d' esser elegit en 1913 per les dretes, vá esser, en unes eleccions de senadors elegit compromissari, entrant sos amics en combinació amb els elements esquerrans, en virtut de unes normes especialíssimes.» Lo que sabem també es que 'l tal regidor, únic representant en el municipi dels catòlics de «La Creu» vá desempenyar son càrrec de compromissari d' una

manera que vá admirar a tothom (fins no comprenem com «La Creu» no li vá dedicar per tal motiu algun de sos elogis «confortadors»).

Lo que sabem també es que 'l tal regidor en les passades eleccions vá treballar, no indirectament, sinó directament pel triomf de la candidatura esquerrana.

Lo que sabem també es que 'l tal regidor i altres persones qu' en les passades eleccions feren com ell, son els verdaders catòlics, les verdaderes dretes, segons «La Creu» i en cambi 'ls que treballaren decididament per a derrotar a la candidatura esquerrana son, segons ella, els catòlics que s' han sortit de son antic Cercle, qu' han evolucionat, que segueixen orientacions noves, qu' afavoreixen a elements esquerrans, que, per anyadidura, fins n'hi ha que suportan, sens tenir-ho per gran injuria, el calificatiu de lliberals conservadors.

Veritat que a tot aixó hi vé com clavada aquesta exclamació de «La Creu»: «¡Que s' en discorra de malament quan en lloc de buscar la veritat, el discurs s' encamina a defençar una actitud tan si es encertada com no!»

Diu també «La Creu» qu' algun candidat de la candidatura esquerrana no podiem tenir-lo per tan mal, quan en altre ocasió s' el havia inclós en la candidatura de dretes. Aixó de parlar dels bons i dels mals, a que tan aficionada está «La Creu» com tots els periódics d' integrisme exaltat, es cosa que no 'ns agrada gaire. Déu sab quins son els bons i 'ls mals perquè sols Ell coneix el cors de cada un. Per lo tant, no parlem de bons i de dolens i tinguem present aquella sabia regla d' esprit que 'ns diu que no hi perdrem res en jutjar als altres més bons que nosaltres i que hi podem perdre molt jutjant-nos a nosaltres més bons qu' un sol dels demés.

No vol dir aixó que no devem tenir a unes doctrines per bones i a altres per males, i a uns actes per bons i a uns altres per dolents, i, fins, baix aquest punt de vista, tenir a les persones per bones, menos bones o males, però goardem-nos de donar massa extenció als calificatius de bons i mals, si no volém exposar-nos a faltar a la caritat, a equivocar-nos completament i a ensuperbir-nos, convertint-nos en mals nosaltres mateixos.

I contestant are al reparo de «La Creu» zhem d' esplicar-li que, quan una candida-

tura d' esquerres vá enfront d' un altre (de dretes, se l' ha de combatre, prescindint completament de qu' en la mateixa hi figurí algún element de dreta?

Parlant després de la principal causa de la actitud que prengueren els catòlics de «La Creu» al ajudar a la candidatura de les esquerres, la trova el col·lega en lo que ja hem apuntat o sigui en que altres catòlics s' han sortit de son antic cercle; han evolucionat, n' hi ha que tenen periòdics diferents dels que tenien avants, qu' están afiliats a altres partits (entre quals partits no més menciona horroritzada el partit conservador, que per cert té ben pocs afiliats), que la seva actuació vá encaminada a les conveniències polítiques etz. etz.

Es aquesta la política integrista de sempre que sí, gracies a les ansenyançes de la Iglesia vá desterrant-se de per tot arréu, adquireix a Banyoles virulència degut a la actuació de «La Creu» que, invocant sempre els interessos de la Rel·ligió, escandalitzant-se de tot i escomunicant a tot-hom, porta un estat d' apacionaments, de divisió, de dificultats o més ben dit d' impossibilitat de fer rés positiu, que ocasiona als mateixos interessos de la Rel·ligió que vol defençar un dany extraordinari.

Nosaltres no hi crevem en aquestos rigoristes que s' escandalitzen de tot i tenen sempre s' excomunió preparada i, amb son procedir, entrebanquen, dificulten, posen obstacles a la concecció del bé.

Nosaltres crevem que, devant d' unes eleccions de regidors, les dretes- amb bona harmonia han de juntar-se i determinar lo qu' es més convenient fer, sens tenir en compte aquesta multitud de petiteses de les que 'ns ha parlat «La Creu», que sembla tingui 'l criteri de que no es possible fer rés, mentres *els bons catòlics*, que din ella, no estiguin tots junts en una mateixa societat, pensant tots igual, tinguent tots unes mateixes opinions polítiques, están suscrits a iguals periòdics i tinguent un mateix director; lo qual constituiria el remadet integrista de les persones *més rectes, més pures, i més piatoses que les altres*, que seria portada, en nom de la Rel·ligió, allà on volguessin sos directors.

Finalment ens atribueix «La Creu» una cosa que no hem dit mai o sigui qu' es necessària la unió de les dretes en les eleccions municipals i no en les generals.

Nosaltres crevem sempre molt conveni-

ent la unió, solzament que quan en les generals es presenten diferents candidats de dreta es difícil aquesta unió, ja que 'ls catòlics tenen una llibertat molt més ample de lo que suposa «La Creu» per a escullir als qui més bé 'ls hi aparegui. I quan en les eleccions municipals es verifica lo mateix o sigui, que s' preenten diferents candidatures de dreta (cosa que tan en aquesta classe d' eleccions com en totes convé evitar en lo possible) també tenen els catòlics la mateixa llibertat, sens tenir cap obligació de subjectar-se a aquell graduador de catolicisme, que tenen sempre a la ma 'ls integristes quant els hi convé, per a medir les dècimes i centèsimes de catolicisme que tenen de més, uns candidats sobre 'ls altres.

Anyadeix «La Creu» que les divissions que produeixen les eleccions generals, quan les dretes van dividides, repercuteixen en les municipals. Realment aixó passa algunes vegades per més qu' entre 'ls veraders catòlics no hauria de passar.

Aquestes paraules de «La Creu» ens fan sospitar que l' actiu d' ella i sos amics en les passades eleccions de regidors obeix al pespit, amor propi contrariat per la derrota que sufriren en les eleccions generals.

Si és aixís no s' cansin fent normes ni buscant orientacions polítiques perquè totes les normes i orientacions possibles no 'ls hi servirán de res.

En quan a normes i orientacions nosaltres no hem tingut ni volém tenir més que les que 'ns ha donat la Santa Mare Iglesia a les quals no tenim necessitat d' afegir-hi res.

NOTES MUNICIPALS

Sessió del dia 14 de Desembre de 1915.

Pressidí el Sr. Mata, assistint-hi els regidors senyors Ametller, Corominas, Ameller, Alsius, Boschmonar, Esparch i Butiñá.

El Sr. Mata manifesta que vá a discutir-se 'l Projecte de Presupost per a 1916 confeccionat per la Comissió d' Hisenda e informat pel Síndic.

Es dona compte del dictamen de la majoria i del vot particular dels Srs. Butiñá i Alsius en el qual es demana que s' rebaiixin a 150 les 250 pessetes consignades per a premis en els examens.

També demanen que 's redueixi la consignació de 1,000 ptes. del capítol sisé de *Gastos*, per entendre que per aquest any pot utilitzar-se per les classes de noies un saló de planta baixa destinat a «Saló de Belles Arts.»

Tampoc están conformes, i amb élls el Sr. Corominas, que's consignin en concepte de lloguer les 250 pessetes senyalades al Secretari, per haver acordat la Comissió de Governació que fós com a gratificació.

Demanen, ademés, que 's redueixi la quantitat de 15,000 ptes. consignada en el Article 9. del Capítol 3. per a la canalització de l' aigua, per considerar-la exagerada i ésser possible fer la obra amb major càrreg en el Pressupost pròxim.

Entenien aixís mateix exagerada la la quantitat de 1,300 ptes. que per jornals se senyala al Conserje del Cementiri senyor Llapart, demanant que cobri 1,095 ptes., com l' any passat.

Demanen que 's consignin una quantitat a fi de construir un cobert per a la Bomba d' incendis en un punt céntric i que 's gestioni del Sr. Pruneda que s'avingui a cobrar la pedra del Cementiri en dues anualitats.

Finalment, demanen que consti están conformes en la consignació del Art. 8., Cap. 5. de *Gastos* i amb la redacció del mateix sempre qu' amb aixó no 's perjudiqui a D. Candi Corominas, electe regidor en les últimes eleccions.

Discutit detingudament el precedent vot particular, voten en contra 'ls senyors Esparch, Lavall, Dilmé, Aulina, Ameller, Sarquella, Ametller, **Boschmonar** i el President i a favor els senyors Alsius, Butiñá i Corominas.

Seguidament vist el Projecte de Pressupost important els Ingressos ordinaris 88,177 ptes. i 'ls Gastos 108,177 ptes. s'acorda suplir amb la tarifa 2.ª les 20,000 ptes. que falten, qu' haurán de fer-se amb un Reparto extraordinari, relatant en l' acta totes les disposicions que regeixen per aquets cassos.

Ha causat excel·lent impressió entre 'ls veïns d' aquesta vila, la noticia de que la Comissió provincial *per unanimitat*, ha fallat favorablement a nostre amic D. Candi Corominas, l' expedient promogut amb motiu d' una sol·licitut firmada per tres electors del Districte primer (a instancia de

les esquerres i satisfacció de «La Creu»), demanant l' anulació del acta de regidor del nostre amic.

Al fel·licitar coralmment al interessat, per son triomf, sentiríem vivament qu' el *trágala* produís entre 'ls elements que no volen a la Casa Comunal, altres efectes qu' una de les acostumades ficades de peus a la galleda.

S' ens assegura qu' un regidor del actual Ajuntament, que deu el càrreg a les dretes, diferint del modo de pensar i obrar d' aquestes (com ho prova la seva aliança amb les esquerres en totes les qüestions municipals), per decoro i propia dignitat, está resolt a dimitir, com ho hanfet resceniment, a Madrid l' ex-Diputat senyor Talavera, i no lluny d' aquí, amb una noblesa que l' honra, una ex-primera Autoritat.

NOTICIES

—Amb motiu de la diada, *Gazeta Banyolina* felicita als seus llegidors les festes de Nadal, desitjant-los-hi que 'l Diví Infant ompli de bens espirituals i materials les seves llars.

—Están completament acabades les obres del nou edifici-escola de 'ls Germans Gabrielistes, resultant ésser una de les més espaioses escoles de la Provincia. La benedicció tindrà lloc el dia 9 de Janer.

—Avui a les 8 i mitja del vespre a la *Lliga* hi tindrà lloc una humorística funció Teatral a càrreg de la Secció Dramática de la Societat. Se representarán la comedia LA MOSCA AL NAS, el sàinet LA PLANXADORA i la sarsuela L' ALLOTJAT, prenent-hi part les senyorettes Pujol, Fontbatnat i Roset i 'ls senyors Mas, Planells, Pi, Geli, Guardiola, Masoliver, Visa, Figueras, Boix, Roset, Vila i Bonaventura. La part musical de la sarsuela vá a càrreg del reputat Mestre D. Enric Gratacós.

—Al Pont Major ha començat a construir-se l' Estació del Tramvia a vapor qu' ha d' unir-nos amb Girona. Les obres ja tenen un metre d' alçada.

—Ha mort a Barcelona l' ex-Secretari d' aquest Jutjat Municipal D. Pere Casals i Coll. En pau descansi.

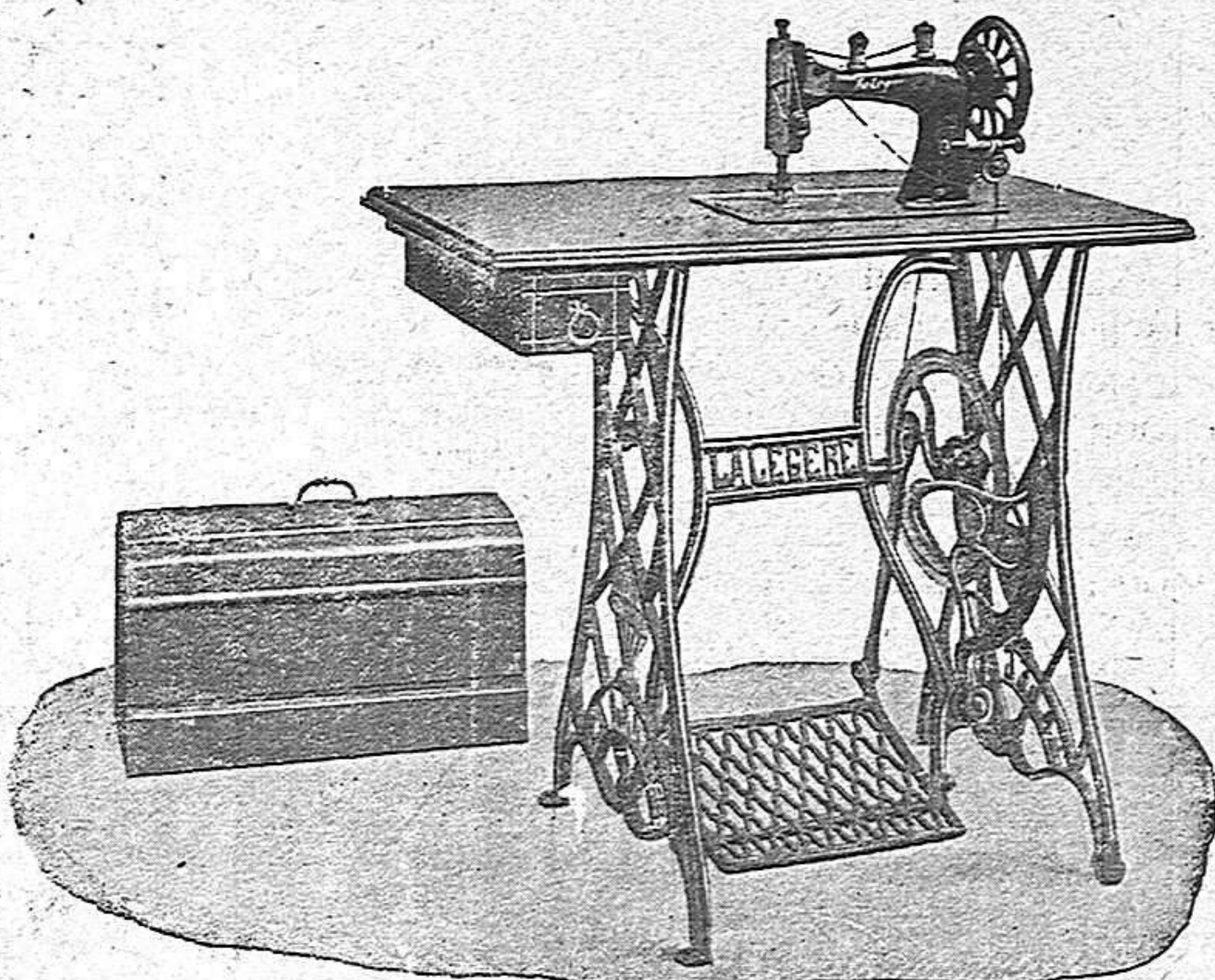
SECCIO D' ANUNCIS

Incompatibles màquines de cusir "LA LEGERE"

Se venen per setmanes i mesos
i pagos al acte grans rebaixes

Crido l' atenció a totes les famílies que no deixin de visitar el meu establiment carrer S. Martí i 17, representat per ERNESTO PI, avans que cap d' altre aont trobarán la màquina més ràpide i silenciosa jamai conegude. La màquina de més venta avui es "LA LEGERE"; proves les daré a qui les demani.

Únic representant que sab arreglar totes les compostures de màquines per a difícils que sien.

==: SANT MARTIRIÀ N.º 17.—BANYOLES ==:

SASTRERIA "LA CONFIANÇA"

: DE :

Joan Palmada

Successor de Isidre Llorá

Major 11.-Banyoles

Novetats en Gabans de totes classes

Gran assortit en trajes de novetat,

en vellut, satins i armurs.

Jabones

VASCONIA, CANTABRIA

:- Y :-

Estrella del Norte

LOS MEJORES PARA
LAVAR ROPA

De venta: BENITO BOSCH
Progreso n.º 20.—Gerona.

Zapatería

Económica

Gran bazar de calzado

- de -

JAIMÉ VILÀ

Plaza Constitución, 44

:-: BAÑOLAS :-:

No comprar calzado sin antes visitar esta casa, donde encontrarán un inmenso y variado surtido de todas formas clases y medidas dentro de sus calidades inmejorables y de alta novedad.

A PRECIOS REDUCIDOS

Últimas Novedades para Señora. Gran xic, elegancia y perfección.

ACEITES FINOS DE OLIVA

⊙ BENITO BOSCH ⊙

Despacho: Progreso n.º 20.—Gerona.

GRANDES DEPÓSITOS EN SANTA EUGENIA

PARA COSER Y BORDAR

VENTAS A PLAZOS

GRANDES REBAJAS AL CONTADO

Se recomponen toda clase de máquinas, bicicletas, motocicletas y toda clase de accesorios para las mismas.

La WERTHEIM «RÁPIDA» es la máquina más moderna, más fuerte, ligera y resistente, y con su marcha, verdaderamente *rápida*, la más superior de todas las conocidas hasta el día.

Teniendo los números 9, 10 y 20.

⊗ José Boschdemont ⊗

representante de la casa WERTHEIM

Plaza de la Constitución, n.º 37,

—: BAÑOLAS :—

FÁBRICA DE CALS HIDRAULICA,
GUIX I CIMENT

:: DE ::

VICENS LAQUÉ
Banyoles

F. Coll (a) Gerent

RECADER DIARI DE BANYOLES A BARCELONA

REB TOTA CLASSE D' ENCARRECS
A Banyoles Plassa de la Constitució i a
Barcelona Rech 87 i Petxina 7.

Pío Dalmau

Recader de Banyoles a Barcelona i reste de Catalunya

SE COMPLEIXEN ENCARRECS

A Banyoles, plassa Constitució 41 i
S. Martiriá 4. A Barcelona Centre de
Recaders, plassa Comercial 10, teléfon
1909 i Hospital 9.

**GRAN
TALLER
DEL
NIÑO JESUS**

**ESCULTURA
RELIGIOSA
de T. MARQUÉS.
CALLE INDUSTRIA 291
(Entre Universidad y Aribau)**

BARCELONA

FUNDADO en 1878

EXPORTACION A PROVINCIAS Y ULTRAMAR

REPRESENTANTE EN BAÑOLAS:

Cirilo Masoliver, Pintor